



Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinus terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Amor Animæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49469)

ita, quam dat anima corpori, tantum est vita,
 ratis bonis. Non est vita opulenta, non honorata,
 pœcunda: nam divitias, honores, voluptates
 acquirunt. Sed vita, quam accipit anima à Deo,
 est tantum vita, sed etiam causa omnium bonorum.
 Vita cum pulata omnibus divitiis cœli & terræ: vita
 ornata omnibus honoribus, divinis, & humanis: est
 vita affluens omnibus deliciis, terrenis ac cœlestibus.
 Vita, quæ verè es vita! in te vivitur memoria re-
 cordatione Dei: vivit intellectus consideratione Dei:
 vivit voluntas amore Dei. Tu es verè aura vitalis
 amoris, per quam anima spirat, ac aspirat ad Deum

Sed ô stulticia, ô cœcitas hominis! Pluris facit
 vitam, quam dat, eâ, quam accipit. Tota
 occupatur in animando corpore, dando illi vitam ple-
 nam miseris, quæ mox rectius mors dicitur, quam
 vita: & obliviscitur, neque curat accipere vitam à Deo,
 quæ vera & sola est vita, causa cunctorum bonorum.
 Vivam ergo cum S. Augustino; *Moriar, ut vivam*; de-
 neque vitam corporis, ut vivam vitam Dei!

CONSIDERATIO

XVI.

AMOR DEI,

Anima Anima,

Quid aliud, extra Christum, potest esse anima ani-
 mæ nostræ? *Christus vita nostra*, dicit Apostolus,
 per suam gratiam, & claritatem vivificat animam,
 sicut illi esse & operari superhumanum, & supernatu-
 ralem. Sicut *vita corporis anima est, sic vita animæ Deus est*,
 dicit Augustinus.

O Christe, ô Vita! Per te ego vivo: sine te sum
 mortuus. Vivit in te anima mea vitam divinam, vitam
 cognitionis, vitam amoris: sed cognitionis, & amoris

D 5

non

non alterius, quàm Dei. *Hac est vita aeterna, ut
gnoscam te Deum vivum: hæc, non alia, est imbeci-
ac divina, cognoscere te, Deus meus, & cognoscere
amare te.*

Sed undenam tanta magnitudo provenit anima
yivat vita divina, vita Dei? Mors Christi promer-
quæ est Mors divina, Mors Dei. Præmium redemptio-
merito, effectus causæ: Mors Christi est meritum
nostræ, & vita Divina effectus est mortis Dei.

Quid retribuam Domino, pro omnibus, quæ retri-
buit mihi? Vita mea est mors tua, Domine: pro
morte tuâ, vivo propter mortem tuam. Meum
vere est tuum mori: & mori tuum est meum vivere.
Si ergo per te vivo, tibi vivam, servitio tuo, gloria
tua vita & mors mea, non alium finem habebit, quàm
beneplacitum tuum.

CONSIDERATIO XVII.

AMOR DEI.

Amor se solo pensatur.

Amor solo amore pensatur. Est axioma recipi-
in Schola amoris, amorem non alio aut alio
quàm amoris. Si dederit homo omnem substantiam
suam, si non simul det amorem, pro nihilo assequitur.
Amor non vult aliud, quàm Amorem: cuius est
amor, pax & gaudium ejus amor, amore felicitas
tenetur esse. O sanctum amorem, qui tantum deum
Deum, ut eo solo ipsi satisfiat, & oblietetur quicquid
ei debemus!

Si Deus est essentialiter amor, quo alio possit
lectari, nisi amore? O prærogativa & Privilegium
amoris! Ingressus Essentiam Dei: Deus caritas est.
Deus est essentia aliter Amor Non ita, cum dicimus
humilitas est. Non est humilitas, sed causa humilitatis.